

Cal Cristo

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - c. Sant Josep, núm. 12

Coordenades:

Latitud: 41.81189
Longitud: 2.09521
UTM Est (X): 424847
UTM Nord (Y): 4629287

Classificació

Número de fitxa 08138 - 120
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA ACCN 16723
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament - Pl. Sant Sebastià, 1 08180 Moià
Autor de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dg., 16/09/2018 - 02:00

Descripció

Casa senyorial de planta rectangular articulada en tres nivells amb façana principal al carrer Sant Josep. Les sales nobles han sigut remodelades per ubicar la Biblioteca Municipal. La façana posterior té cinc balcons, quatre finestres petites a dalt de tot i quatre finestrals grans més una porta que dona accés al jardí. En aquesta façana es poden observar quatre medallons distribuïts de dalt a baix en els que es pot llegir: en els dos primers de dalt: 1877 i 1935 i en els de baix (a nivell dels balcons) les inicials JC, de Josep Coma i l'escut de Moià amb el seu croat.

Davant de la façana, a uns deu metres, es troba un estany molt agradable en el que els cignes i les tortugues són conegudes popularment fa molt anys.

Teulada àrab a dues vessants.

Observacions:

El nom popular de l'edifici és cal Cristo i certament no se sap perquè se li va donar aquest nom. Aquest nom podria venir de les inicials que hi ha a la façana que dona al jardí, JC, del propietari de l'edifici (Josep Coma) i que coincideixen amb les de Jesucrist que antigament es posaven a les entrades de les cases per obtenir la protecció divina.

1877?

A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominada: casa de la Coma i Museu del Parc-Antiga casa Jaume Coma. Aquestes denominacions són incorrectes: la Cada de la Coma es troba al carrer Palau, i Jaume Coma no és el nom de cap dels propietaris de la casa. La denominació "Museu del Parc" ja no és correcta ja que actualment en l'edifici es troba la biblioteca municipal, el museu es va traslladar a la Casa Natal d'en Rafael Casanova (fitxa 128).

Història

L'edifici va ser la casa pairal de la família Coma que eren paraires i comerciants i es van establir a Moià a mitjans del s. XVIII. La construcció actual es va aixecar en la segona meitat del s. XIX en uns solars i edificacions anteriors de la mà de l'últim membre de la nissaga, Josep Coma i Passarell.

El Sr. Coma va engrandir la casa pairal a l'adquirir una sèrie de terrenys i construccions veïnes dotant a la casa d'un magnífic jardí que, a banda de plantar arbres i flors, tenia previst destinar-lo a una zona de plantació de vinyes. En morir sense descendència, la va cedir a Mn. Costa (rector de Moià) qui havia de destinar la casa a un orde religiós que la dedicaria a l'educació. És per això que va caure en mans de l'Escola Pia qui l'any 1933 la va vendre a l'Associació Pro Monument a Francesc Viñas.

L'any 1935 es va obrir al públic com a Parc Francesc Viñas, però encara era propietat de l'Associació.

Després de la Guerra Civil, l'Ajuntament esdevé el propietari de la finca. S'hi instal·la la biblioteca Municipal, sota l'assistència de la Caixa de Pensions, que va funcionar durant tota l'època franquista i s'instal·la en el segon pis el Museu Arqueològic i Paleontològic amb la majoria de peces arqueològiques procedents dels jaciments prehistòrics del Toll i Toixoneres.

L'any 1998 l'Ajuntament la integra a la Xarxa de Biblioteques de la Diputació de Barcelona i es trasllada el Museu Arqueològic a Can Casanova. L'any 2006 es van realitzar les últimes modificacions dintre de l'edifici desapareixent el seu interior noble totalment mantenint únicament el vestíbul d'entrada i les escales.

Bibliografia

Clarà i Arisa, J (1997); Moià, 1875-1939. La vida d'un poble en imatges. Ed. Viena S L. Barcelona, gener. Diputació de Barcelona. Servei de Patrimoni Arquitectònic Local. núm. 54. Barcelona.

Domingo i Díaz, E (2007); Moià, una vila, un poble, una il·lusió. Pàg. 44-48. Ajuntament de Moià. Moià .

